

รายวิชา ศิลปะ

รหัสวิชา ศ๑๒๑๐๑

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

เรื่อง สนุกสนานกับการละเล่น

ครูผู้สอน ครูจิราภรณ์ พยัพพฤกษ์

เรื่อง

สนุกสนานกับการละเล่น

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑) อธิบายวิธีการเล่น และกติกาของการละเล่น

๒) เขียนบอกความเชื่อมโยงของการละเล่นพื้นบ้านกับ
สิ่งที่พบเห็นในการดำรงชีวิตของคนไทย

๓) เห็นความสำคัญและประโยชน์ของการละเล่นของไทย
และนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้

ทบทวน บทเรียน

กิจกรรม

ทำรำ

เซิ้งกระติบข้าว

เรื่อง
สนุกสนานกับ
การละเล่น

นักเรียนรู้จักการละเล่นพื้นบ้าน
อะไรบ้าง

การละเล่นพื้นบ้าน

การเล่นพื้นบ้านของไทย

เป็นการเล่นดั้งเดิมของเด็กและผู้ใหญ่ที่สืบทอดกันมา พบหลักฐานว่ามีมาตั้งแต่สมัยสุโขทัย เช่น การเล่นว่าว ลิงชิงเสา ซึ่งการเล่นของไทยจะแตกต่างกันไปตามท้องถิ่นนั้น ๆ

การเล่นพื้นบ้านของไทย

การเล่นพื้นบ้านของไทยเล่นเพื่อความบันเทิงใจและ
สะท้อนถึงวิถีการดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพ เช่น
การเล่นงูกินหาง แสดงถึงความรักความผูกพันของพ่อ แม่ ลูก
การเล่นเดินกะลา แสดงถึงการนำวัสดุธรรมชาติมาประดิษฐ์
ของเล่น ของใช้ **การเล่นรื้อข้าวสาร** แสดงถึงอาชีพการทำนา

การละเล่นพื้นบ้านของไทย

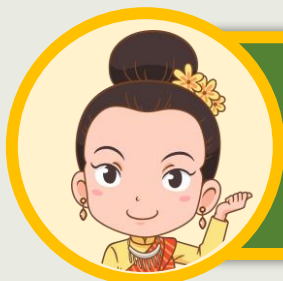
การละเล่นพื้นบ้านของไทย ๔ ภาค

ภาคเหนือ

ภาคกลาง

ภาคอีสาน

ภาคใต้

ภาคเหนือ

การละเล่นที่นิยม เช่น
สีกชุงซา (เล่นชิงช้า)
สีกค้อบแค็บ (เดินกะลา)
ตีกะโหล่ง

ภาคเหนือ

ตีกะโหล่ง แปลว่า เคาะกะลา ซึ่งเป็นการละเล่นของเด็กล้านนา
ที่นำวัสดุธรรมชาติในท้องถิ่นมาประกอบการละเล่น

กติกาการเล่น

๑. ผู้ที่ถูกหาพบเป็นคนแรกจะต้องเป็นผู้ตีกะโหล่งเป็นคนต่อไป
๒. เมื่อผู้ตีกะโหล่งหาผู้ซ่อนพบแล้วต้องขานชื่อผู้ที่ตนพบและวิ่งมาตีกะโหล่งตามจำนวนชื่อที่ขานไป
๓. ในระหว่างการเล่นหากผู้ที่ซ่อนไม่ได้ถูกเรียกชื่อแอบมาตีกะโหล่งได้ก่อน ผู้ตีคนเดิมจะต้องเป็นผู้ตีกะโหล่งต่อไป

ภาคกลาง

การละเล่นที่นิยม เช่น
งูกินหาง ตีไก่
ว่าว หมากรอกเก็บ
โพงพาง

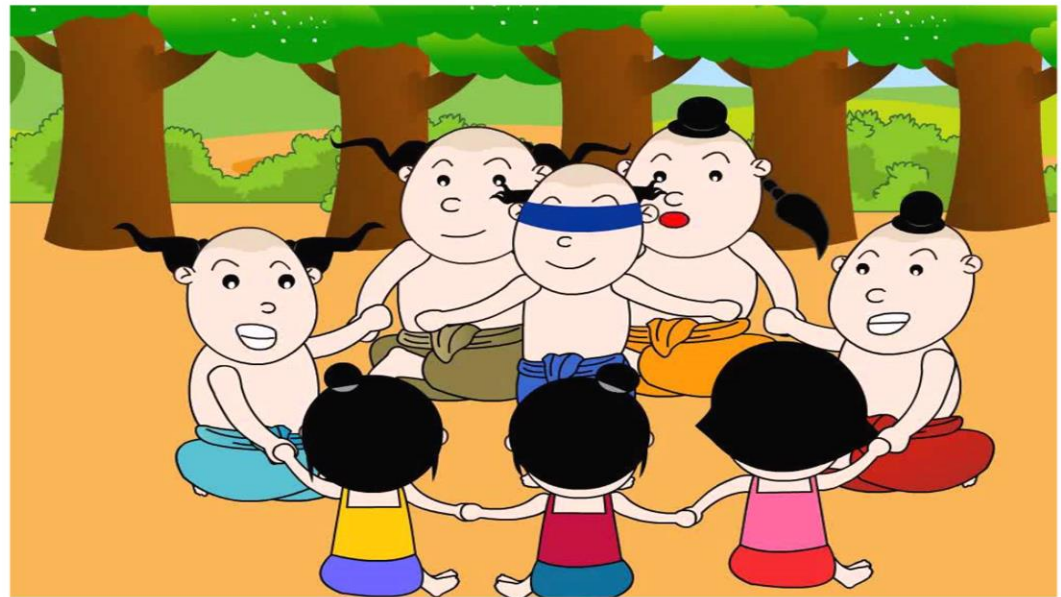

ภาคกลาง

โพงพาง เป็นการละเล่นที่เล่นกลางแจ้งหรือในร่มก็ได้
และเป็นการละเล่นที่ฝึกความจำและการใช้ประสาทสัมผัส

กติกาการเล่น

ผู้ที่เป็นปลา ซึ่งถูกปิดตาจะต้องทายว่า
ผู้ที่ถูกจับได้เป็นใคร ชื่ออะไร

โพงพาง

โพงพางเอ๋ย

ปลาตาบอด

โพงพางเอ๋ย

เลื้อปลาตาบอด

ปลาเข้าลอด

เข้าลอดโพงพาง

นกกระยางเข้าลอด

เข้าลอดโพงพาง

กินปลาเป็นหรือกินปลาตาย

ภาคอีสาน

การละเล่นที่นิยม เช่น
ไม้หิ้ง เเตย แอ้หลงฮู (แอ้ลงรุ)

ภาคอีสาน

เตย ภาษาอีสานเรียกขึ้นชื่อเป็นการละเล่นที่ช่วยฝึกการใช้ความคิดวางแผนในการหลบหลีกฝ่ายตรงข้าม และฝึกความคล่องแคล่วว่องไว

กติกาการเล่น

- ๑) ฝ่ายกันหรือฝ่ายประจำชื่อ จะวิ่งกันฝ่ายตรงข้าม ได้เฉพาะตามเส้นชื่อเท่านั้น
- ๒) ผู้ที่เป็นผู้เชิญหรือหัวหน้าทีมฝ่ายกัน เมื่อเชิญให้ฝ่ายขึ้นชื่อวิ่งขึ้นชื่อแล้วมีสิทธิ์วิ่งไล่ฝ่ายขึ้นชื่อได้ตลอดแนวเส้นกลาง
- ๓) ฝ่ายขึ้นชื่อถ้าถูกฝ่ายกันแตะถือว่าตายหรือแพ้ ต้องเปลี่ยนเป็นฝ่ายกัน

ภาคใต้

การละเล่นที่นิยม เช่น
หมากขุม กรี้อั้ตะ
เลื้อข้ามห้วย เลื้อกีนว้าว

ภาคใต้

เสือกินว้าว เป็นการเล่นที่นิยมเล่นในสนามหรือลานโล่งแจ้ง เป็นการฝึก
ความคล่องแคล่วว่องไว ไหวพริบ การหลอกล่อและหลบหลีก

กติกาการเล่น

- ๑) ผู้ที่เป็นเสือกจะต้องจับว้าวให้ได้
- ๒) ผู้ที่เป็นคอกมีหน้าที่กั้นไม่ให้เสือกเข้าไปจับว้าวได้และต้องคอยช่วยเหลือว้าว

ลิกซุงชา
เลือกินว้าว

เตย
ว่าว

หมากขุม
ตีกะโหล่ง

โปงพาง
แย้หลงฮู

การละเล่นพื้นบ้านของไทย

ภาคเหนือ

ลิกซุงชา
ตีกะโหล่ง

ภาคกลาง

โปงพาง
ว่าว

ภาคอีสาน

เตย
แย้หลงฮู

ภาคใต้

หมากขุม
เลือกินว้าว

กิจกรรมของปลายทางในวันนี้

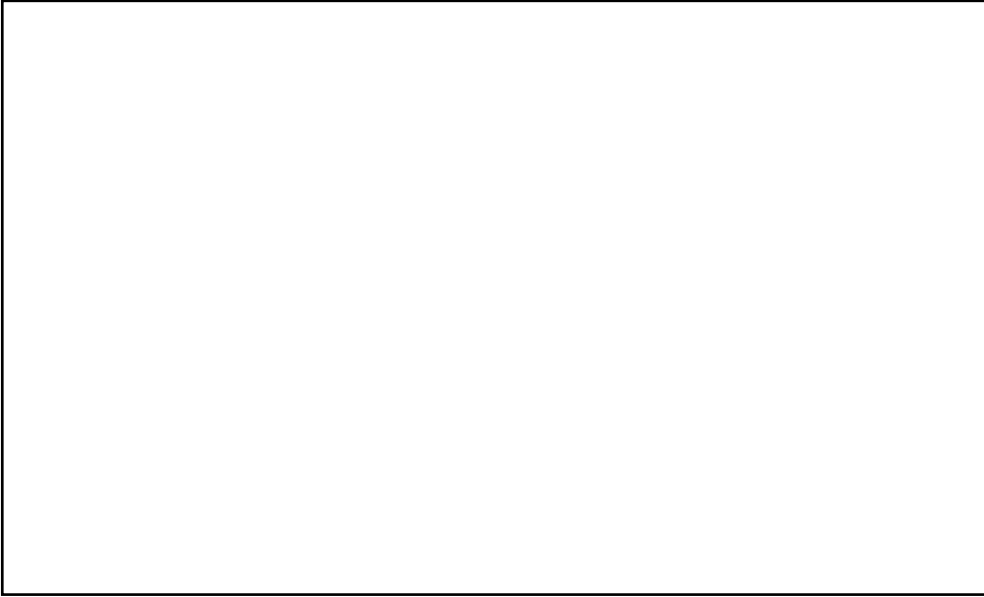
คำชี้แจงกิจกรรมนักเรียน

ให้นักเรียนวาดภาพการละเล่นพื้นบ้าน
ของไทยมา ๑ การละเล่น และอธิบาย
ว่าการละเล่นนี้สัมพันธ์กับการดำรงชีวิต
ของคนไทยเรื่องใด

คำชี้แจงบทบาทครูปลายทาง

ให้คุณครูดูแลการปฏิบัติกิจกรรมของ
นักเรียน และคอยให้คำแนะนำการ
ปฏิบัติกิจกรรมแก่ผู้เรียน

ชื่อเด็กหญิงรำไทย รักเรียน ป.๒/๑ เลขที่ ๑

ชื่อการเล่น.....
เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตของคนไทยในเรื่องใด
.....
นักเรียนเคยเล่นการเล่นนี้หรือไม่.....

กิจกรรมในวันนี้

คำชี้แจงกิจกรรมนักเรียน

ให้นักเรียนวาดภาพการเล่น
พื้นบ้านของไทยมา ๑ การละเล่น
และอธิบายว่าการละเล่นนี้สัมพันธ์
กับการดำรงชีวิตของคนไทยเรื่องใด
ทำลงในกระดาษหรือสมุด

ประโยชน์ที่นักเรียนได้รับจากการเล่น
การละเล่นพื้นบ้าน

สรุปบทเรียน

เรื่อง สนุกสนานกับ การเล่น

